

[Frede Nielsen.]

Maade paa Partiet Venstres dybe og ægte Interesse i disse Spørgsmaal, ligesom vel hele Folket er dybt interesseret deri; det er kun selve Fremgangsmaaden, jeg har kritiseret.

Venstres Ordfører, den højtærede fungerende Formand, og det ærede Medlem Hr. From har begge to med stor Indignation vendt sig imod min Bemærkning om, at der var taktiske Interesser med i Spillet, og nu kommer den ærede Ordfører for Forespørgerne, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, og bruger endogsaa Vendingen om, at jeg skulde have snavset til. Hvis det er berettiget, at det ærede Medlem bruger Udtrykket „Mimose“ om mig, tror jeg unægtelig, jeg kan gøre det med lige saa fuld Ret over for ham. Jeg mener bare, at man burde være gaaet frem paa en mere regulær Maade, f. Eks. ved at rejse Sagen i Regeringen, træffe Aftale om Fremgangsmaaden o. s. v. — jeg er ganske sikker paa, at de ærede Medlemmer, der har rejst denne Forespørgsel, dog kender et Par af Ministrene særdeles vel. Naar jeg har rejst denne Kritik, er det, fordi vi nu engang befinder os under ganske særlige politiske Forhold med en Regering, der bl. a. hviler paa Aftalen om, at alle Sager skal forelægges og forberedes i Regeringen, og her drejer det sig tilmed om en Sag, der vender udad og derfor har en meget ømfindelig Karakter. Der kunde f. Eks., hvis ikke der fra de deltagende Medlemmers Side var lagt en vis Tilbageholdenhed for Dagen, være kommet meget ud af Forespørgsels Punkt 2. Det havde i høj Grad været paa sin Plads, mener jeg, at følge Spillet's Regler, som er gældende nu, og jeg tror, at selve den alvorlige Sag, vi har drøftet, havde faaet en bedre Placering derved. Men, som sagt, jeg anerkender i høj Grad Venstres Interesse og er selv personlig glad for, at vi har faaet Lejlighed til at drøfte Sagen her paa Tingene. Det er uden videre rigtigt, at der Landet over findes et Ønske om at høre noget om det.

Jeg maa endnu knytte en lille Bemærkning til det, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde om, at jeg ikke skulde være Mimose, og at det var bedre, om jeg gik med i Arbejdet. Jeg tror nu nok, at jeg, naar det drejer sig om dette Arbejde, tør sige det ærede Medlem, at jeg har gjort min Indsats dernede. Jeg ved, at det ærede Medlem altid har interesseret sig for sønderjyske Spørgsmaal. Jeg tør sige i al Beskedenhed, at det har jeg ogsaa gjort.

Jeg takker den højtærede Udenrigsminister for Udtalelserne i hans sidste Tale. Det glæder mig oprigtigt, og det vil glæde alle — vi har i øvrigt ikke tvivlet om det —, at Regeringen vil fortsætte med at bringe al den kulturelle Hjælp til Sydslesvig, som man overhovedet kan. Det betyder ganske overordentlig meget, og jeg glæder mig over dette Tilsagn. Jeg glæder mig ogsaa over — jeg tror, det vil være meget heldigt — Udenrigsministerens Udtalelse om, at i Fald det vil være muligt, vil man søge en vis Forbindelse i Plön. Jeg forstod ogsaa, at den højtærede Udenrigsminister fandt, det vilde være heldigt, hvis man naaede dertil.

I øvrigt skal jeg følge den højtærede Udenrigsministers Eksempel og kun holde mig til selve Forespørgselen. Jeg tror ikke, at Lejligheden er inde til, at vi tager en større Drøftelse om de mere principielle Ting.

Jeg vil dog gerne sige een Ting: Ligesom den højtærede Udenrigsminister advarer jeg det ærede Medlem Hr. Stærmose mod at bygge alt for meget paa det, man kalder Forskydningen i Nordslesvig. Jeg tror at vide, at det, man bygger paa fra den Side, naar man fører denne Vending i Marken, er den Forandring, der er sket i Byen Tønder, hvor den tyske Procentdel af Byens Befolkning er dalet i Aarene siden 1920 fra 64 til 36, og det er glædeligt. Og der kan nævnes andre Byer. Men det, der er en Kendsgerning, som den højtærede Udenrigsminister meget rigtigt pegede paa, er, at det tyske Mindretal ikke paa nogen Maade er opsuget. Det startede i 1920 med Tal, der laa betydeligt under det, der naaedes ved sidste Valg, hvor det naaede op paa 15,9 pCt., den højeste Procent, det nogen Sinde har haft.

Derfor synes jeg, det er meget ufor-sigtigt at bruge dette som Basis for et Haab om, at en Forskydning skulde kunne finde Sted i Sydslesvig. Vi haaber, det maa være muligt, vi haaber, det maa ske, men man maa være meget varsom. Naar man ikke har kunnet opsuge det tyske Mindretal i Nordslesvig, eller blot Dele deraf, endskønt det jo dog i høj Grad har Rod i den nordslesvigske Befolkning, saa mener jeg, man skal være meget varsom med at tro alt for stærkt paa, at det vil være muligt uden videre at fordanske 250 000 tyske Sydslesvigere.

Bertel Dahlggaard: Jeg tror ikke, at en yderligere Uddybelse af denne Diskussion er i Landets Interesse, og Tilbage-